

Facultatea de Științe Juridice și Științe Economice Constanța
Mai aproape de viitorul loc de muncă!

Marti, 14 noiembrie 2023, ora 16.00, la Fundația Nicolae Titulescu, are loc lansarea volumului *Premisele izolării politice a României 1919-1940*, ediția a II-a revăzută și adăugită, autor: Viorica MOISUC. Cartea a apărut recent la Editura Fundației România de Mâine.

La eveniment participă, printre alții: Adrian Năstase; ambasador Nicolae Măreș; col. prof. univ. Dorel Bușe (Academia Națională de Apărare Carol I); prof. univ. dr. Florian Bichir (Academia Națională de Apărare Carol I); Preot prof. univ. Ioan Rusu, Universitatea Ovidius Constanța; prof. dr. Marinică Târziu, Constanța; dr. Valentin Fușcan, București; ambasador Traian Hristea.

Workshop Diagnosticul Leishmaniozei
07 Noiembrie 2023

Eveniment organizat de BioSystems România în parteneriat cu Facultatea de Medicină Veterinară Spiru Haret

Facultatea de Medicină Veterinară USH
Bulevardul Basarabia, nr. 256
Clinica Facultății

BioSystems

Facultatea de Medicină Veterinară în parteneriat cu BioSystems România organizează marți, 7 noiembrie 2023, un workshop-maraton. Sub îndrumarea specialiștilor de la BioSystem, testează aproximativ 100 de câini în cel mai mare screening pentru o Clinică veterinară.

Zilele Bibliotecii Universitare
20 - 22 Noiembrie

Biblioteca digitală – realități și perspective

» Pagina 5

Asistenții medicali generalști reprezintă o resursă valoroasă în sistemul de sănătate, oferind îngrijire esențială și asigurând că pacienții primesc atenția medicală necesară. Aceștia urmează un program de pregătire care include cursuri de anatomie, fiziologie, farmacologie, tehnicile de asistență medicală și aspecte etice și juridice ale practicii medicale.

Asistent medical generalist este una dintre calificările profesionale ce se regăsește pe oferta educațională a Colegiului Universitar Spiru Haret! Alege o carieră în asistență medicală! Vei fi apreciat, vei avea oportunități de dezvoltare profesională și vei face parte dintr-o comunitate de profesioniști în domeniul sănătății!

» Pagina 4

De ce sunt triști nepoții?!

Mioara VERGU-IORDACHE

Cu voi vorbesc, bunicilor! Ce facem? Unde sunteți? (Sper că nu ați ajuns cu toții în căminele pentru bătrâni, că nu mai stați în casa voastră, mai bogată sau mai săracă material, dar extrem de bogată în iubire!) Și vă întreb: cum vă/ne mai iubiți/iubim nepoții, ce-i mai învățați/învățăm, câtă dragoste le pompați/pompăm în inimă și în minte? Cum?! Părinții nepoților, copiii dumneavoastră, adică, îi țin departe ca nu cumva să-i intoxicați cu sentimente, cu informații „vetuste” din istorie, geografie, literatură, filozofie etc, nu cumva să-i educați prost, cu respect, bun simț, empatie, generozitate, să-i învățați cu un program, să le descoperiți aptitudini, pasiuni, meșteșuguri legate de treburile casei, să-i învățați să fie calculați, să economisească, mă rog, lucrurile normale ce nu mai au preț în ziua de azi. Bine, bine, se înțelege că sunt „neprețuite”. Sau „ne prețuite”?! Pentru că fiecare înțelege fix ce dorește: „care nu este sau nu poate fi prețuit, calculat, apreciat; incalculabil; foarte prețios, foarte valoros; inestimabil etc” sau „a nu prețui ceva sau pe cineva, a avea sau a manifesta dispreț față de cineva sau de ceva; a trata cu dispreț pe cineva sau ceva, a nu lua în seamă.” În fine, eu insist pe cuvinte, pe sensul lor, acum când sunt pe cale de dispariție! Locul lor este luat de prescurtări, de un soi de ideograme, de emoticoane... Ce să mai facem cu cuvintele?! Pierdere de vreme! Nuanțe, metafore, epitete, figuri de stil pentru a da mai multă forță unei imagini sau expunerii... Dar cine mai are răbdare?!

Trăim pe repede înainte, pretindem (sau nu!) copiilor să acumuleze multă informație nedigerată, șabloane după care își croiesc viața de care sunt, din păcate, mereu mai nemulțumiți, șabloane ce-i duc spre depresie, spre tristețe, spre absență. Ei sunt oameni care își asumă regulile unor roboți, ale unei inteligențe artificiale. Intră într-o bătălie dinainte pierdută, părăsind câmpul ce le garantează victoria, acela al sentimentelor, al emoțiilor, al vieții umane. Și primii excluși din arsenalul victoriei (îmi pare că) sunt bunicii. De ce cred că bunicii sunt arma victoriei? Bunicii, tradițional, îi pot înlocui pe părinți în creșterea și educația copiilor. Bunicii sunt dispuși la sacrificii pentru nepoții lor. Dacă sunt lăsați să-și bucure nepoții. Încerc să acord o scuză părinților care nu acordă suficient timp copiilor pentru că muncesc mult, sunt oboșiți, nu au răbdare... Numai că, din nefericire, iubirea părinților de părinți pentru copii este considerată depășită, chiar nocivă. E drept, bunicii se grăbesc mai încet. Ei încă mai știu să admire un răsărit sau un apus în realitate nu într-o fotografie sau într-un film, ei nu îmbrățișează virtual, ei chiar își strâng nepoții la piept, ei nu comandă „ceva bun”, ei prepară ceva bun... Numai că bunicii nu prea mai au decizia.

Bunicilor, ce faceți/facem?! De ce ne sunt triști nepoții?!

AVEM NEVOIE DE SUCCES. EI NI-L OFERĂ!

România - locul I la Olimpiada Balcanică de Informatică

• două medalii de aur, una de argint, una de bronz și un punctaj cumulativ de 1963 de puncte din 2400 posibile!

În perioada 29 octombrie – 3 noiembrie s-a desfășurat la Maribor, în Slovenia, cea de-a 30-a ediție a Olimpiadei Balcanice de Informatică. Ministerul Educației informează că **Echipa Națională a României a dominat categoric competiția**, situându-se pe locul I în clasamentul individual, dar și în clasamentele pe echipe, atât la medalii, cât și la punctaj cumulativ.

Rezultatele României: • **Medalie de Aur:** Mihnea ANDREESCU – absolvent al Liceului Internațional de Informatică din București (Locul I cu punctaj maxim posibil)

Informatică din București (Locul I cu punctaj maxim posibil) • **Medalie de Aur:** Mihai-Valeriu VOICU – elev la Liceul Internațional de Informatică din București (Locul II în clasament) • **Medalie de Argint:** Luca-Mihai ILIE – elev la Liceul Internațional de Informatică din București • **Medalie de Bronz:** Vlad-Alexandru HAIVAS – elev la Colegiul Național de Informatică „Tudor Vianu” din București.

Echipa României a fost însoțită de prof. Adrian Panaete, vice-președinte al Societății pentru Excelență și Performanță în Informatică (SEPI), profesor la Colegiul Național „A. T. Laurian” din Botoșani, în calitate de Team-Leader, și Adrian Budău, co-președintele Societății „Infoarena”, membru în Comitetul Director al Societății pentru Excelență și Performanță în Informatică, în calitate de Deputy Leader.

La Balcaniada de la Maribor, România a fost reprezentată și în Comitetul Științific de doi membri SEPI: profesor Ionel-Vasile Piț-Rada de la Colegiul Național „Traian” din Drobeta-Turnu-Severin și doctorand Tamio-Vesa Nakajima de la Universitatea din Oxford. În cadrul Adunării Generale a competiției, la propunerea delegației din Republica Moldova, profesorul Adrian Panaete a fost ales membru al Comitetului Internațional al Olimpiadei Balcanice de Informatică. Felicitări tuturor!

Consultare publică

Ministerul Educației a lansat în consultare publică proiectul de *Regulament-cadru privind studiile doctorale.*

Principalele modificări, odată cu adoptarea Legii învățământului superior nr. 199/2023 sunt:

- Încadrarea studenților doctoranzi înmatriculați la forma de învățământ cu frecvență ca asistenți de cercetare sau asistenți universitari, după caz, pe perioadă determinată. Studentul doctorand încadrat ca asistent de cercetare poate desfășura activități didactice remunerate în regim de plată cu ora.

- Cel puțin 20% dintre studenții doctoranzi trebuie să efectueze un stagiu de pregătire în străinătate sau o altă formă de mobilitate.

- Vor fi dezvoltate și implementate mecanisme în vederea creșterii retenției studenților doctoranzi în mediul universitar, inclusiv prin sprijinirea celor proveniți din medii socioeconomice dezavantajate.

- Sunt propuse măsuri de creștere a transparenței IOSUD, a participării studenților doctoranzi în procesul de luare a deciziilor, iar nerespectarea regulilor de deontologie sau existența plagiatului pot atrage răspunderea publică a IOSUD.

Mai multe detalii, precum și documentul supus consultării publice, sunt disponibile pe: https://www.edu.ro/consultare_publica_proiect Ordin_93_19_Regulament_studii_doctorat?fbclid=IwAR11QdxUu1hrNZrAWxt0OlcO_D5atSW5Ii9hDC6GbY_Naftngc9X3nidsQ

Cetățeni activi pentru servicii publice de calitate la nivel local

loeland
Liechtenstein
Norway

Active
citizens fund

Seria dezbaterilor în cadrul proiectului „Cetățeni activi pentru servicii publice de calitate la nivel local” continuă să mobilizeze comunități de oameni cu potențial de influențare. Ultima dezbateră a abordat subiectul „educație” în cadrul evenimentului „Comunități active pentru educație de calitate”, organizat de Anda Mețac și Sabina Spătariu, coordonatorii proiectului, alături de membrii echipei SAR și voluntarii implicați. Evenimentul a avut loc fizic la Hotel Cișmigiu pe data de 1 noiembrie 2023, începând cu ora 13:00 și a avut peste 40 de participanți.

Scopul acestei dezbateri a fost să faciliteze dialogul deschis între factorii de decizie și societatea civilă, pentru a dezvolta o înțelegere comună asupra

importanței colaborării și implicării tuturor părților interesate la nivel local. Aceasta ar contribui la asigurarea unui sistem educațional de înaltă calitate pentru comunitatea elevilor. Printre speakerii evenimentului s-au numărat Simina Tulbure (deputat REPER, Comisia învățământ Camera Deputaților), Brian Cristian (deputat USR, Comisia tineret și sport), Georgiana Ioniță (Agenția Împreună), Lorena Drăgușin (Asociația Elevilor din Constanța), Iuliana Constantinescu (Federația Națională a Asociațiilor de Părinți), Mihaela Popa (cadru didactic și fost secretar de stat la Ministerul Educației), și Simona Pop (Primăria Municipiului Sibiu, exemplu de bună practică locală).

Participanții la dezbateră au avut posibilitatea de a accesa un raport național de diagnoză privind calitatea serviciilor publice municipale prin scanarea unui cod QR, realizat de SAR în 2022, care clasifică fiecare municipiu în funcție de performanța sa în domeniile educației, transportului și gestionării deșeurilor.

Proiect susținut de:

• Implicați • Implicați • Implicați • Implicați • Implicați • Implicați • Implicați • Implicați • Implicați

Soluții și perspective agroecologice la INDAGRA 2023

În data de 26 octombrie 2023, reprezentanții Asociației Inter-Bio și USH Pro Business au participat la Târgul Indagra 2023, eveniment destinat agriculturii și industriei alimentare, organizând vizite asistate la fermierii din cadrul clusterelor membre ale consorțiului, respectiv Bio Danubius și Wallachia Organics, la standurile unor expozați străini și români. De asemenea, reprezentanții Inter-Bio au participat la „Forumul american de discuții comerciale pentru securitatea alimentară și a apei în România, Bulgaria, Moldova și Ucraina”

S-au purtat discuții la standurile internaționale ale Statelor Unite ale

Americii și Ungariei, la standul Agro Danubius Trading și cu reprezentanți ai Institutului Național de Cercetare – Dezvoltare Agricolă Fundulea (INCDA Fundulea) precum și Stațiunea de Cercetare - Dezvoltare pentru Pomicultura Băneasa.

În cadrul discuțiilor s-a putut constata faptul că tot mai mulți fermieri în domeniul produselor ecologice dezvoltă soluții inovative, atât pentru captarea carbonului în sol, cât și pentru reducerea consumului de energie sau utilizare de noi rețete de biostimulatori naturali, fără ingrediente chimice. De asemenea, am putut constata tendința clară a

producătorilor de utilaje, echipamente, materii prime sau tehnologii agricole de a oferi soluții agroecologice care să atenuze impactul practicilor agricole asupra schimbărilor climatice și sănătății umane.

Un rol important în acest sens îl acordă fermierii români adoptării unor soluții digitalizate, inovative, sens în care Wallachia eHub, ca centru de digitalizare în care atât USH Pro Business cât și Inter-Bio sunt active, va organiza, în perioada 16-17 noiembrie a.c. la Sinaia, evenimentul internațional „InnopRo-Innovation Pathways Romania, towards twin transition. The role of the European Digital

Innovation Hub-WEH” în cadrul summit-ului anual al centrului, o sesiune specială dedicată tehnologiilor digitale în agricultură.

„În cadrul discuțiilor a reieșit din nou necesitatea acută de a dezvolta în România centre de consultanță și informare în domeniul agriculturii ecologice, un deziderat cuprins și în PNAE (Planul Național de Acțiune pentru Agricultură Ecologică). Prin proiectele noastre în domeniul agriculturii ecologice, OrganicTargets4EU și Agroecology-TRANSECT, în care partenerii noștri de discuții sunt activi, căutăm soluții pentru crearea unor astfel de centre pe

baze private care să satisfacă nevoile fermierilor, în lipsa unui forum de consultanță consistent oferit de sectorul public. Am putut constata și în acest an, o tendință îngrijorătoare, respectiv prezența redusă a fermierilor și credem că acest lucru e un semn de alarmă. Persistența secetei, poverile administrative, mai ales în zona certificărilor organice, combinate cu anularea unor stimulente fiscale fac că mulți fermieri să abandoneze afacerile în domeniu, nemaifiind interesați de ofertele tehnologice și de echipamente care au fost bine reprezentate la târg” - a declarat Costin Lianu, președinte Inter-Bio.

Finanțat de Uniunea Europeană
Proiect finanțat prin apel
HORIZON-CL6-2021-FARM2FORK-01
Nr. 101060368

Co-funded by the European Union
AGROECOLOGY-TRANSECT
HORIZON-CL6-2021-CLIMATE-01
101060816

USH Pro Business
Evenimente, Comunicare și Internaționalizare

Inter-Bio - Website: <https://inter-bio.ro/ro/>
Email: office@inter-bio.ro
<https://www.facebook.com/interbio.ro>

Opinia
națională

ISSN 1221-4019
ISSN 1841-4265 (online)
www.opinianaționala.ro
www.facebook.com/opinianaționala

Strada Fabricii nr. 46G, sector 6, București
Telefon/fax: 021 316 97 91
Centrală: 021 316 97 85, 021 316 97 86, 021 316 97 87,
interioare 168 și 143
e-mail: opinia@spiruharet.ro

TEHNOREDACTARE: Vasilichia Dinu

Stimați cititori,
Dorim să fiți partenerii noștri în elaborarea publicației
Opinia națională. De aceea, vă adresăm invitația de a ne transmite opinii,
informații, idei de larg interes național, pe care să le publicăm în edițiile
viitoare. Așteptăm cu interes și propuneri privind conținutul publicației.

REVISTA OPINIA NAȚIONALĂ
este editată de
FUNDAȚIA ROMÂNIA DE MÂINE
Tiparul executat de
TIPOGRAFIA FUNDAȚIEI
ROMÂNIA DE MÂINE

Răspunderea
pentru conținutul
textelor publicate
aparține autorilor.

ISO 9001 certificat nr. 639C

Proiectul ATELIER

Scenariul de viață

- Partea 1: crearea poveștii de viață

Invitat: Ludovic Săndulescu, psihoterapeut cu formare în „Analiză Tranzacțională”, vicepreședinte al Asociației ORIGINI de Analiză Tranzacțională Relațională
Locul desfășurării: meet.google.com/vrm-tpmp-zdk

În data de 4 noiembrie 2023, orele 12:00, a avut loc un nou eveniment din seria celor propuse prin proiectul ATELIER, desfășurat de către Facultatea de Psihologie și Științele Educației a Universității Spiru Haret, București.

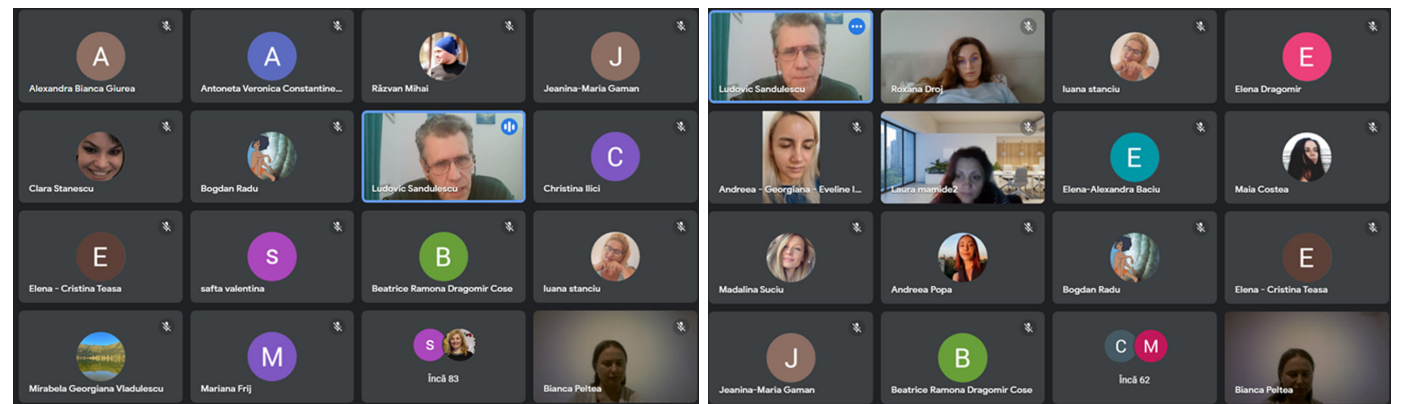
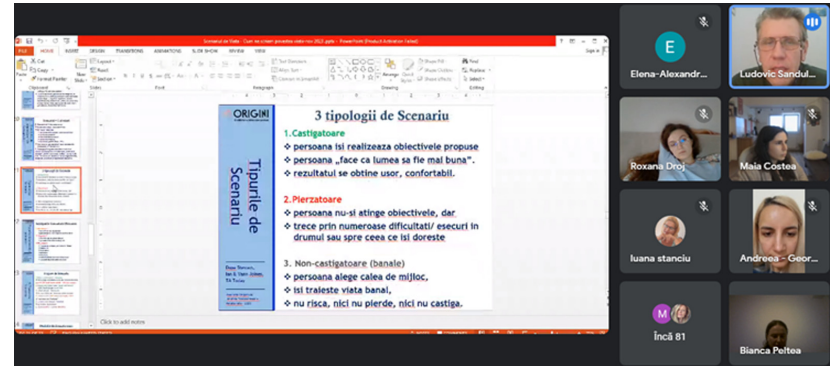
Dezbaterea cu tema „Scenariul de viață – Partea 1: crearea poveștii de viață” își propune să susțină nevoia studenților - viitorii specialiști - de a înțelege cum este creată povestea inconștientă a vieții și ce presupune munca unui psihoterapeut cu această formare specifică, urmând ca în partea a doua a atelierului, care va avea loc pe 18 noiembrie, să învețe și cum se reconfirmă scenariul pe parcursul vieții, într-o prezentare dinamică ce se va axa pe aplicații practice ale modelelor discutate.

Scenariul de viață este un plan de viață bazat pe decizii stabilite în copilărie, sub influența relației cu părinții, a mesajelor parentale, a evenimentelor de viață și a mediului în care am crescut. Copilul începe să-și scrie povestea vieții lui din viața intrauterină, o continuă pe parcursul copilăriei și o actualizează în adolescență și în viața de adult. Prin scenariul de viață, copilul va decide inconștient despre cum este viața, cum este el, cum sunt oamenii, cine este el în lume, care este rolul lui în familie, ce se întâmplă în viața de adult și despre cum și când va muri. Fiecare „scenă” este planificată pentru a ajunge spre cea

finală. Scena finală este rezultatul scenariului. Și, de-a lungul vieții de adult, persoana alege inconștient situații de viață, persoane, decizii care o vor duce mai aproape de rezultatul propriului scenariu de viață.

Au participat la dezbatere studenți, cadre didactice ale Universității Spiru Haret, alți oaspeți reprezentând domenii diferite de specializare. Manifestarea a fost adresată cadrelor didactice și studenților Facultății de Psihologie și Științele Educației din Universitatea Spiru Haret, dar și invitaților acestora.

Bianca PELTEA

Mai aproape de viitorul loc de muncă!

Studenții Facultății de Științe Juridice și Științe Economice Constanța, Programul de studii drept, au fost în vizită la Parchetul de pe lângă Tribunalul Constanța la invitația domnului prim procuror

Aceștia au vizitat camera de audiere minori, camera de audiere inculpați, arestul și birourile procurorilor și grefierilor.

Studenții, prin discuțiile purtate cu dl. Prim procuror, au luat contact cu meseria de procuror.

Au mulțumit pentru invitație!

Studenți la Drept?
POATE VĂ INTERESEAZĂ

Schoenherr lansează a treia ediție a concursului de eseuri „law, sweet law”, cu premii totale de 18.000 lei

Schoenherr și Asociația SCA îi invită pe studenții în anul de studii al II-lea și al III-lea la facultățile de Drept ale universităților din România să se înscrie la concursul de eseuri „law, sweet law”. Aflat la a treia ediție, concursul organizat de firma de avocatură pune în joc șase premii a câte 3.000 lei fiecare. Termenul de depunere a eseurilor este 15 decembrie 2023, iar câștigătorii vor fi anunțați în luna februarie 2024. Toți participanții la concursul de eseuri sunt eligibili pentru programul de *internship* plătit, organizat de Schoenherr și Asociația SCA în vara anului următor.

„Concursul de eseuri «law, sweet law» este un proiect de suflet pentru noi – avocații noștri se implică activ în organizarea lui și suntem, de fiecare dată, impresionați de creativitatea și entuziasmul studenților. Deși aflat abia la a treia ediție, vedem deja roadele acestui concurs, care ne-a adus studenți remarcabili în practică. Mai mult, doi dintre participanți tocmai ni s-au alăturat ca avocați stagiați în această toamnă, astfel că «law sweet law» s-a dezvoltat și într-o rampă de lansare în carieră” – a declarat Ana Lupșor, HR manager la Schoenherr și Asociația SCA.

Studenții interesați să participe la concurs sunt invitați să scrie un eseu pe oricare dintre următoarele șase teme:

- „Crowdfunding vs. oferta publică inițială (IPO). Asemănări și deosebiri” | *banking, finance & capital markets*;
- „Schimbul de informații sensibile între concurenți – practica recentă a autorităților de concurență la nivel european” | *competition, EU & foreign trade*;
- „Structurarea ofertei pentru a satisface nevoile ambelor părți în tranzacțiile de fuziuni și achiziții” | *corporate/M&A*;
- „Precauții specifice atunci când se intră într-o tranzacție de fuziuni și achiziții” | *corporate/M&A*;
- „Sancțiunea contravențională complementară, măsură administrativă și civilă – întinderea conceptului, termenul de prescripție aplicabil, condiții de validitate a actului de sancționare (nulitate absolută vs. nulitate relativă)” | *dispute resolution*;
- „Posibilitatea edificării unei construcții (e.g. etaje suplimentare, parc fotovoltaic) pe imobilul-construcție aparținând altei persoane” | *real estate*.

*acestor teme li se aplică și o serie de cerințe specifice, conform regulamentului de concurs.

Detalii despre condițiile de participare, cerințele generale și cele specifice fiecărei teme privind redactarea eseurilor, precum și despre modalitatea de înscriere sunt disponibile în regulamentul concursului, la următorul link: <https://www.schoenherr.eu/careers/law-sweet-law-essay-contest-romania/>. (<https://www.universuljuridic.ro/>)

Colegiul Universitar Spiru Haret – www.colegiuluniversitar.spiruharet.ro

Să vorbim despre profesia de *Asistent Medical Generalist* „Este o profesie care îți oferă satisfacție sufletească”

Cadrele didactice din cadrul Colegiului Universitar „Spiru Haret” sunt profesioniști bine pregătiți, cu o vastă experiență, care dețin un rol foarte important în formarea viitorilor asistenți medicali generaliști. Cadrele didactice din domeniul Sănătății și asistenței pedagogice joacă un rol esențial în pregătirea viitorilor asistenți medicali generaliști, oferindu-le cunoștințele, abilitățile și orientarea necesară pentru a avea succes în viitoarea lor carieră.

Nicoleta TIMIȘAN este cadru didactic al Colegiului Universitar „Spiru Haret”, Asistent Medical Principal licențiat, care profesază din anul 1995, având o experiență de 10 ani în secția ATI, 18 ani în secția de ortopedie și 6 luni în ambulatoriul spitalului.

De ce ați ales profesia de Asistent Medical Generalist?

Iubesc oamenii! Este o profesie care îți oferă satisfacție sufletească. Pe parcursul timpului am avut tot felul de surprize pozitive, cazuri despre care credeam că nu vor avea rezultate, iar datorită implicării întregii echipe și a unei bune colaborări începeam să vedem lumina de la capătul tunelului.

Ai mulțumire când te întâlnești cu oamenii cu care ai interacționat și te salută, când vezi pacienți care an de an își sărbătorească ziua aniversară în mijlocul

persoanelor care au fost implicate multe zile în evoluția stării lor de sănătate.

Care sunt calitățile unui Asistent Medical Generalist?

Printre cele mai importante valori pe care un bun Asistent Medical Generalist trebuie să le dețină, se află empatia, iubirea, răbdarea, înțelegerea, să-ți iubești aproapele și să știi să te adresezi pacientului cu limbajul potrivit.

Care sunt provocările meseriei de Asistent Medical Generalist?

Cred că cea mai mare provocare este să te descoperi pe tine. Să-l descoperi pe cel de lângă, să răspunzi de deciziile pe care le iei în anumite situații pentru că la fiecare provocare care apare inopinat, trebuie să găsești soluția benefică, iar comunicarea cu celelalte grade profesionale trebuie să fie transparentă și în beneficiul pacientului.

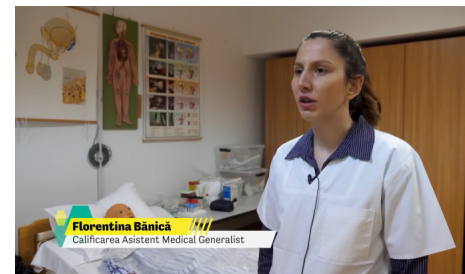
Cum ați descrie elevii din cadrul colegiului și care este motivul pentru care alege această calificare profesională?

Elevii noștri dau dovadă de seriozitate, punctualitate și implicare când participă la desfășurarea actului medical. Cei mai mulți dintre ei s-au implicat datorită unor situații familiale, evenimente care le-au marcat viața, datorită vocației și din dorința de a ajuta și pentru a face o diferență pozitivă în viețile lor. (<https://colegiuluniversitar.spiruharet.ro/blog/>)

Care sunt calitățile unui Asistent Medical Generalist?

• Răspund și cursanții ai Colegiului universitar Spiru Haret, specializarea Asistent Medical Generalist

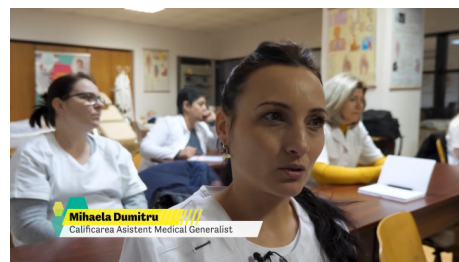
Florentina Bănică: „În primul rând, trebuie să fie răbdător. Un pacient este deja bolnav și dacă mergem și vorbim calm, cald, se simte mult mai bine. Asta am văzut-o din propria experiență; am șapte luni de când am născut un bebeluș; personalul medical din cadrul spitalului de stat a vorbit foarte mult, foarte frumos cu mine. M-a ajutat această experiență. Recomand această calificare profesională.”

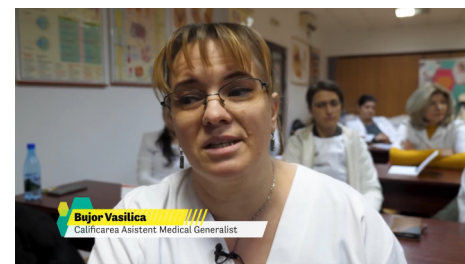
Corina Stan: „Calitățile unui asistent medical generalist? Empatie, comunicare, ascultare, înțelegere. Pe scurt: un înger pe pământ.”

Nicoleta Ailenei: „Calitățile unui asistent medical? Comunicarea, empatia, ascultarea.”

Mihaela Dumitru: „În primul rând, trebuie să poți să ascuți oamenii, să te pui în situația lor, să fii foarte înțelegător și bun. Cu credință-n Dumnezeu, bineînțeles.”

Vasilica Bujor: „În primul rând, trebuie să știe să asculte, să fie empatic, să încerce să se pună în locul pacientului, să înțeleagă ce are nevoie, cum să fie tratat, cum să i se vorbească, să-l tratăm ca pe noi, cum am vrea să fim tratați noi.”

George V. GRIGORE

Recent, orașul ilfovean Bragadiru a fost gazda Festivalului Internațional de Film Ecologist „EcoFest 2023” - „Pentru sănătatea Pământului”, ediția a XIII-a, care a avut loc la Casa de Cultură „Mihai Eminescu”. La „Gala de deschidere a festivalului”, pe lângă prezentarea și salutarile oficialităților, publicul a făcut cunoștință cu juriul de profesioniști din domeniul cinematografiei și juriul elevilor. Sala a fost plină de copii și tineret, ceea ce a bucurat foarte mult pe organizatori. Este plăcut să vezi interesul manifestat de generațiile tinere pentru viitorul planetei. Atunci când vine vorba despre protejarea mediului înconjurător, despre ecologie și natură, cu siguranță că suntem bucușori și noi adulții că sunt implicați copii. Îi vedem prinși în diferite campanii de voluntariat, cum ar fi plantarea de arbori sau ecologizarea de păduri și spații verzi. Sunt dornici să știe mai mult, să ajute, să dea un exemplu că educația privind protejarea mediului înconjurător se face de la mic la mare.

„Dacă sunteți aici, înseamnă că vă pasă de viitor. Dacă avem grijă de mediul înconjurător înseamnă că avem grijă de noi și de cei pe care îi iubim. Îmi doresc să trăiesc într-un județ verde, într-un județ curat”, a declarat președintele CJ Ilfov, mulțumind organizatorilor și partenerilor

pentru reușita acestui festival aflat la a XIII-a ediție. La rândul său, vicepreședintele CJ Ilfov a ținut să mulțumească fiecărui copil prezent, fiecărui părinte, fiecărui cadru didactic. „Cred că mediul înconjurător a devenit o temă extrem de importantă în contextul schimbărilor climatice, avem foarte multe fenomene meteo pe care nu ni le putem explica, avem incendii, avem inundații. Toate acestea pot fi prevenite doar cu implicarea fiecăruia dintre noi. Trebuie să iubim mai mult mediul, să fim mai atenți cu el și să reciclăm, să plantăm, să curățăm și să trăim într-o societate și într-o natură curată”. Și directorul executiv al postului Antena 3 CNN s-a declarat mulțumit de implicarea dascălilor în tot ceea ce înseamnă proiecte de mediu, ore speciale, excursii și activități extrașcolare: „Felicit UZPR, felicit Asociația Inițiativa Ecologistă pentru faptul că au reușit să ajungă la a XIII-a ediție a unui festival într-o țară, care are minimi ce nu durează nici 3 zile, ei bine dar 13 ediții. Acest lucru înseamnă deja o performanță și îi felicit pe cineștii care s-au înscris în această competiție pentru că au avut curajul să abordeze teme de mediu”. Adriana Stoica, inspectorul Școlar Județean speră ca toți elevii înscriși în concurs să câștige premii, iar asistența să se bucure de activitățile școlare pregătite de elevi. Președintele EcoFest România, Lavinia Șandru, a declarat

Festivalul Internațional de Film Ecologist „EcoFest 2023 – Pentru sănătatea Pământului”

că Festivalul „EcoFest 2023 – Pentru sănătatea pământului” a ajuns anul acesta și în județul Ilfov și surprinzător toată lumea a dorit să se implice, ceea ce înseamnă că de la mic la mare ne pasă de mediul înconjurător. A urmat un recital „Pro Consul”, ilustrat live prin tehnica sand – art de către artistul plastic Mariana Pachis, iar apoi a fost prezentat un film artistic din secțiunea „Panorama”. Încă de la prima ediție, Festivalul Internațional de Film Ecologist s-a dorit a fi o șansă dată copiilor și tinerilor de a-și descoperi și pune în valoare latura artistică față de mediul înconjurător. Programul ediției 2023 a cuprins două secțiuni de proiecții de filme cu tematică ecologistă, „Concurs” (10,11 și 12 octombrie) și „Panorama” (9 și 14 octombrie).

În cadrul primei secțiuni, „Concurs”, au intrat în competiție filme prezentate pentru prima oară în România, jurizarea fiind asigurată de un juriu internațional de specialitate (Marina Roman – jurnalist, România; Călin Stănculescu – critic de film, România; Dan Curean – prof. univ.dr., regizor, realizator TV; Nebojsa Pjevic – regizor, Serbia; Bogdan Ionescu – producător Film&TV, România) și de un juriu al elevilor, format din 50 de elevi din școlile din județul Ilfov (care a oferit „Marele Premiu al publicului”).

A doua secțiune, „Panorama”, a oferit hors-concours filme reprezentative cu tematică ecologistă, românești și străine, premiate la festivalurile internaționale de gen. Pe lângă proiecții de film, în cadrul „EcoFest 2023” s-au organizat manifestări dedicate unor personalități sau genuri cinematografice, concerte, precum și workshop-uri educative și de creație, interactive, cu tematică ecologistă și culturală. Festivalul a avut o importanță componentă educativă prin implicarea școlilor și elevilor din județul Ilfov într-un concept original numit „Zona liberă de indiferență”. În cadrul acesteia s-a organizat o competiție între echipe reprezentând școli

și licee din județul Ilfov, care și-au prezentat viziunea privind protecția mediului, reducerea poluării sau conservarea resurselor.

12 pelicule au fost selectate dintre cele 35 din 20 de țări participante. Juriul de specialitate a acordat „Premiul pentru imagine” filmului francez „Țara Florilor”, „Premiul pentru cel mai bun scenariu” filmului canadian „Insula Zug”, „Premiul pentru cea mai bună regie” co-producției Belgia-Portugalia-Ungaria – „Halda de Steril”. Mențiunea acordată de juriu și „Premiul special” al acestuia au mers spre filmele „Etnofobia”, din Grecia, și „Măsura lucrurilor”, din Belgia. Premiul Special din partea Inițiativei Ecologiste Europene a revenit peliculei „Sămânță, particulele și Luna” (Franța). Trofeul „EcoFest 2023”, acordat de Juriul elevilor, a fost decernat producției românești „Promisiunea”, în regia lui Ioan Octavian Frecea. Juriul elevilor a optat, așadar, pentru o poveste de animație, în care oameni buni și oameni răi se întâlnesc cu o mamă balenă și puil ei, o producție plină de tandrețe, culoare și umor. La concursul „Zona Liberă de Indiferență”, secțiune în cadrul Festivalului, au prezentat proiecte și momente artistice peste 1.000 de elevi, coordonați de peste 250 de cadre didactice. Cele mai bune dintre acestea au fost premiate în cadrul „Galei Zona Liberă de Indiferență”, cu diplome și cu cărți de la Editura „Litera”.

„EcoFest – Festivalul Internațional al Filmului Ecologist” a fost organizat de Uniunea Ziaristilor Profesioniști din România, Consiliul Județean Ilfov, Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, Inspectoratul Școlar Județean Ilfov, Primăria și Consiliul Local Bragadiru, în parteneriat cu Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, „Inițiativa Ecologistă Europeană”, Antena 3CNN și a fost susținut de Canal 33, DC News, Gândul, Ziarul News, Jurnalul, Impact News, TV Moldova și Ultima Oră.

Biblioteca digitală – realități și perspective

Jurist Mihaela POSTOLACHE
Bibliotecar la Facultatea de Științe Juridice
și Științe Economice, Constanța

Era modernă, marcată de tehnologizarea excesivă, de extinderea internetului, a adăugat celor trei piloni tradiționali tehnologiile și serviciile în baza acestora, fără de care biblioteca modernă nu mai poate fi concepută. Acestea din urmă influențează masiv și remodelează biblioteca, bibliotecarul și profesia în întregime. Dacă bibliotecarul tradițional este mai mult umanist prin formare, bibliotecarul erei digitale trebuie să fie și un bun tehnolog, fără cunoașterea tehnologiilor în scurt timp acesta nu va mai avea loc în bibliotecă. Dacă biblioteca tradițională nu înseamnă nimic fără spații, în „biblioteca fără cărți” spațiile valorează din ce în ce mai puțin. Dacă pentru un serviciu anume, utilizatorii trebuiau, anterior, să vină neapărat la bibliotecă, acum aceștia pretind servicii 24/7, care să poată fi accesate de oriunde și oricând.

REALITĂȚIALE BIBLIOTECILOR DIGITALE

O bibliotecă digitală reprezintă o colecție de resurse informatice (cum ar fi cărți, reviste, articole, filme, imagini etc.) stocate și accesibile în format electronic, online. Aceasta reprezintă o evoluție semnificativă a bibliotecilor tradiționale și are un impact semnificativ în domeniul informației și al educației. Iată câteva realități privind bibliotecile digitale:

- 1. Accesibilitate globală.** Bibliotecile digitale permit accesul la resursele lor de oriunde din lume, oferind utilizatorilor oportunitatea de a accesa informații importante fără a fi nevoiți să se deplaseze fizic la o bibliotecă tradițională.
- 2. Diversitatea resurselor.** O bibliotecă digitală poate conține o gamă largă de resurse, inclusiv cărți, articole științifice, materiale didactice, documente de arhivă și multe altele, ceea ce o face o sursă bogată de informații pentru cercetători, studenți și profesioniști.
- 3. Căutare și acces rapid.** Tehnologiile moderne de căutare și indexare permit utilizatorilor să găsească rapid informațiile de care au nevoie în bibliotecile digitale, economisind timp și efort.
- 4. Colaborare și partajare.** Bibliotecile digitale facilitează colaborarea între cercetători și instituții, permițând partajarea ușoară a resurselor și a cunoștințelor.
- 5. Reducerea costurilor.** Pentru instituții, gestionarea unei biblioteci digitale poate fi mai eficientă din punct de vedere al costurilor decât întreținerea unei biblioteci tradiționale, deoarece nu necesită spațiu fizic sau personal suplimentar.
- 6. Conservarea și restaurarea patrimoniului cultural.** Bibliotecile digitale joacă un rol important în conservarea și restaurarea materialelor fragile sau vechi, permițându-le să fie accesate de oameni din întreaga lume fără a le deteriora fizic.

PERSPECTIVE ALE BIBLIOTECILOR DIGITALE

- 1. Creșterea continuă.** Bibliotecile digitale vor continua să crească în mărime și diversitate, pe măsură ce tot mai multe instituții și organizații vor investi în digitalizarea și gestionarea resurselor lor în format electronic.
- 2. Inteligență artificială și analiză de date.** Tehnologii precum inteligența artificială și analiza de date vor juca un rol din ce în ce mai important în gestionarea și furnizarea de resurse în bibliotecile digitale, facilitând căutarea personalizată și analiza conținutului.
- 3. Accesibilitate îmbunătățită.** Eforturile de a face resursele digitale accesibile pentru toate categoriile de utilizatori, inclusiv pentru persoanele cu dizabilități, vor continua să se dezvolte, astfel încât bibliotecile digitale să devină mai incluzive.
- 4. Protecția datelor și securitatea.** Cu creșterea importanței datelor și a preocupărilor legate de confidențialitate, bibliotecile digitale vor acorda o atenție sporită securității și protecției datelor utilizatorilor.

5. Colaborare globală. Bibliotecile digitale vor continua să faciliteze colaborarea între instituții din întreaga lume, permițând schimbul de resurse și cunoștințe la nivel global.

6. Evoluția formatelor și tehnologiilor. Odată cu avansul tehnologiei, bibliotecile digitale pot evolua pentru a suporta noi formate și tehnologii, cum ar fi realitatea virtuală sau augmentată, pentru a oferi experiențe de învățare și cercetare mai interactive și imersive.

IMPACTUL BIBLIOTECILOR DIGITALE ASUPRA EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

Bibliotecile digitale au avut un impact semnificativ asupra educației și cercetării, aducând numeroase beneficii și schimbări în aceste domenii. Iată câteva dintre principalele moduri în care bibliotecile digitale au influențat educația și cercetarea:

- 1. Accesibilitate globală și ușurință de utilizare**
• Bibliotecile digitale au eliminat barierele geografice, permițând utilizatorilor să acceseze resurse din întreaga lume.
• Utilizatorii pot căuta și accesa informații în timp real, cu ușurință, de pe dispozitivele lor, fără a fi nevoie să se deplaseze la o bibliotecă fizică.
- 2. Diseminarea rapidă a cunoștințelor**
• Cercetătorii pot publica rezultatele cercetărilor lor online în bibliotecile digitale, accelerând procesul de diseminare a cunoștințelor.
• Accesul deschis și publicarea digitală au crescut disponibilitatea informațiilor pentru toți cei interesați, contribuind la accelerarea progresului în domeniul științific.
- 3. Diversitatea resurselor**
• Bibliotecile digitale conțin o gamă largă de resurse, inclusiv cărți, reviste, articole, materiale didactice și multimedia, oferind utilizatorilor o varietate de surse pentru cercetare și învățare.
• Resursele pot fi actualizate rapid pentru a reflecta cele mai recente descoperiri și informații.
- 4. Economisirea timpului și a costurilor**
• Utilizatorii pot căuta informații eficiente și rapid, economisind timp prețios în procesul de cercetare și învățare.
• Reducerea nevoii de a imprima și a distribui materiale tradiționale contribuie la economisirea costurilor și la reducerea impactului asupra mediului.
- 5. Personalizarea și interactivitate**
• Bibliotecile digitale pot utiliza tehnologii avansate pentru a oferi experiențe personalizate utilizatorilor, sugestii de lectură și resurse relevante în funcție de interesele și nevoile individuale.
• Resursele multimedia și interactive pot face procesul de învățare mai atractiv și mai eficient.
- 6. Conservarea și protejarea patrimoniului cultural**
• Bibliotecile digitale permit conservarea și restaurarea operelor rare și fragile, păstrând patrimoniul cultural și istoric într-o formă digitală accesibilă pe termen lung.
• Aceasta ajută la protejarea materialelor prețioase de deteriorare fizică sau de distrugere.
- 7. Incluzivitate și accesibilitate**
• Bibliotecile digitale pot oferi opțiuni de accesibilitate pentru persoanele cu dizabilități, precum conținutul citibil cu ecran sau transcrieri.
• Acestea ajută la asigurarea că toți indivizii au acces la informație și educație.

CONCLUZII

În concluzie, bibliotecile digitale au revoluționat modul în care educația și cercetarea sunt realizate și accesate în întreaga lume. Ele au sporit accesibilitatea la cunoștințe și au făcut procesul de învățare și cercetare mai eficient și mai cuprinzător. Cu continuarea dezvoltării tehnologice, este de așteptat ca bibliotecile digitale să continue să evolueze și să joace un rol central în educație și cercetare în viitor. Bibliotecile digitale au devenit o resursă esențială în era informației digitale și au un rol crucial în accesarea, gestionarea și partajarea cunoștințelor. Cu tehnologiile în continuă evoluție, ele vor continua să se dezvolte și să răspundă nevoilor în schimbare ale utilizatorilor lor.

Zilele Bibliotecii Universitare
20 - 22 Noiembrie

Eveniment organizat la nivelul tuturor facultăților din centrele universitare din București, Craiova, Constanța, Câmpulung Muscel și Brașov. Vor participa studenți, masteranzi și cadre didactice din cadrul fiecărei facultăți.

Tema principală:
Dezvoltarea competențelor educaționale prin îmbunătățirea continuă a bibliotecii digitale, în vederea pregătirii absolvenților pentru noile profesii ale viitorului.

Codul ISIL acordat de Biblioteca Națională: RO-B-01252

Biblioteca Universitară din cadrul Universității Spiru Haret din București, a luat ființă în anul 1996 ca bibliotecă de drept privat, care face parte integrantă din sistemul național de învățământ superior și participă la procesul de instruire și educație.

f Universitatea Spiru Haret www.spiruharet.ro

REFERINȚE BIBLIOGRAFICE

- [1] Vera Osoianu – „Biblioteca în era internetului: tendințe și prognoze”, articol publicat pe: https://ibn.idsi.md/sites/default/files/imag_file/Biblioteca%20in%20era%20internetului%20tendințe%20%C5%9Fi%20prognoze%20.pdf.pdf
- [2] Sebastian Burduja – „Peste 1000 de biblioteci vor renaște și vor deveni hub-uri de dezvoltare a competențelor digitale” <https://www.old.research.gov.ro/ro/articol/5975/comunicare-br-mass-media-ministrul-digitalizarii-sebastian-burduja-pest-1000-de-biblioteci-vor-rena-te-i-vor-deveni-hub-uri-de-dezvoltare-a-compen-elor-digiale>
- [3] *** Investiția 17 „Scheme de finanțare pentru biblioteci pentru a deveni hub-uri de dezvoltare a competențelor digitale” <https://www.mcid.gov.ro/programe-europene/c7/finantarea-bibliotecilor-entru-a-deveni-hub-uri-de-dezvoltare-a-competen-ordigiale/>
- [4] Olimpia Curta – Biblioteca între tradiție și modernitate, https://www.academia.edu/29169255/BIBLIOTECA_intre_traditie_si_modernitate
- [5] Mireille Rădoi – Biblioteca în era digitală – păstrător și generator de cunoaștere, 2022 în: <https://revista.bcub.ro/biblioteca-in-era-digitala-pastrator-si-generator-de-cunoastere/>
- [6] Octavian Mihail Sachelarie – Bibliotecile românești în societatea cunoașterii. Dificultăți naționale și comunitare. În: Biblioteca, revistă de bibliologie și știința informării, nr.12/2010, p.353. art. de pe: <https://www.bjarges.ro/wpcontent/uploads/2017/12/Sachelarie-Octavian-Mihail-Viitorul-bibliotecilor-publice.pdf>

DOSAR ROMÂNIA

Prima ediție din noul sezon „Dosar România”, a fost difuzată la TVR1, când Alina Amza și echipa ei ne-au oferit documentarul „De la marginea lumii”. Dacă pentru copiii diagnosticați cu afecțiuni din sfera autismului se caută soluții, se discută în emisiuni televizate, se înființează asociații și organizații non-guvernamentale, se încearcă integrarea lor în societate, nu același lucru se întâmplă cu ei odată ce au atins majoratul. Pentru prima dată, cinci mame vorbesc despre copiii lor, astăzi ajunși aproape de vârsta adultă, tineri care nu au niciun viitor, nu pot fi integrați în niciun sistem, singura șansă la o viață demnă fiind doar familia lor, atât cât a mai rămas din ea.

România nu are adulți cu autism! La 18 ani, copiii cu autism dispar din evidențele statului. Posibile soluții pentru adulții cu autism sever au fost trimise, periodic, autorităților, începând cu 2010, fără a se schimba, însă, nimic de atunci. Cum ni se schimbă viața când copilul dorit se naște cu autism? Renunțăm la noi și la toate visele noastre pentru a ne adapta întreaga viață LUI, într-o lume lipsită de empatie, în care autoritățile știu doar să se ascundă în spatele hârțurilor. De data aceasta, cinci mame

au avut curajul să-și spună povestea pe care, până acum, nu le-a ascultat-o nimeni. Liuba Iacoblev (*AUTISM ROMANIA*), Ileana Vicoveanu, Steluța Moiescu („Hope from NIA”), Jenny Tecsan și Ioana Tiberian au dezvoltat cu forță, dar și cu întreaga iubire pentru copiii lor, felul în care fac față provocărilor fiecărei zile. Le mulțumim pentru curaj și nu uităm să ne înclinăm în fața unei echipe de producție minunate:

„De la marginea lumii”
sau tineri care nu pot fi integrați
în niciun sistem

Dan Gheorghe, director de imagine, Ionuț Andrei, dirijorul tuturor cadrelor, Adrian Maranca, Camelia Vasile, Cristian Tudor Stănescu și, nu în ultimul rând, producătorului „Dosar România”, Răzvan Butaru, pentru suportul necondiționat.

La 10 ani de la debutul său, „Dosar România” a revenit în noul sezon cu un format original, unic în zona de publicistică din România, un adevărat magazin de

publicistică tv, realizat de către cei mai experimentați jurnaliști de investigație ai Televiziunii Române. Fiecare ediție va spune o poveste, va dezvălui sau va prezenta un personaj cu adevărat important, va trata temele esențiale pentru public: sănătatea, învățământul, justiția, mediul, infrastructura. Un produs de televiziune ce va dezbate marile teme, marile evenimente din istoria imediată a României. „În abordarea

subiectelor, echipa „Dosar România” apelează la documentarul de creație sau de investigație, precum și la dezbateri în ediții speciale. Prin documentarele de lung metraj, „Dosar România” va prezenta România în 100 de minute de film, cu subiecte relevante și provocatoare, care afectează direct viața noastră de fiecare zi”, declară Răzvan Butaru, producătorul emisiunii. Vom urmări, de-a lungul sezonului,

filme realizate de Alina Amza, Irina Szasz, Cornel Mihalache, Cătălin Apostol, Gabriel Geamănu și Răzvan Butaru, precum și dezbateri în ediții speciale, avându-l ca moderator pe Mihai Rădulescu.

În prima ediție din această toamnă, Alina Amza ne-a propus o temă delicată, ascunsă de mulți ani de percepția colectivă. Pentru prima dată, cinci mame au vorbit despre copiii lor, astăzi ajunși aproape de vârsta adultă, tineri care nu au niciun viitor, nu pot fi integrați în niciun sistem, singura șansă la o viață demnă fiind doar familia lor, atât cât a mai rămas din ea. Am simțit nevoia să mă repet cu descrierea tematicii acestui emoționant film, pentru că trecem prea repede peste aceste probleme de zi cu zi ale societății noastre, dacă nu ne afectează personal.

Produs premium realizat de jurnaliști premiați, cu experiență, ai Televiziunii Române, noul sezon „Dosar România” se vede la TVR 1 începând cu 19 octombrie, în fiecare joi, începând cu ora 21.00, alternând documentarele de lung metraj cu ediții speciale cu dezbateri despre subiectele importante ce au traversat istoria imediată a României. Succes întregii echipe!

George V. GRIGORE

VITRALII

VITRALII

chatGPT salvează abatajul

Uitând că nu e suficient să fii frumos și liber, ci trebuie să mai ai și puțină minte, eventual niște lecturi zdravene în spate, păstorul unui ong cu nume de firmă de pază și protecție se avântă în declarații războinice

la adresa celor care comit abominabila crimă de a ignora sau critica o străvezie interfață conversațională, un fel de entitate digitală creditată de domnul în cauză cu însușiri de sorginte divină. Poți să întrebi orice și vei afla răspunsul, credinciosul chatbot îți va da rapid, eficient și pălpâind din leduri, soluția. Doar că, fiind bazată pe inteligență artificială, aceasta va fi intuitivă, speculativă sau, în cel mai rău caz, iterativă, adică va da același răspuns echivoc indiferent ce îl întrebi. Pe scurt, informațiile stocate de-a valma în memoria siliciferă a mașinării vor fi selectate și ordonate într-o logică mai degrabă matematică decât umană, fiindcă ea scanează, înregistrează, nu vede cu ochii, nu iscodește, nu caută înțelesuri, nu are stări sau senzații. Distinsul militant mai emite câteva considerații a căror virulență îndeamnă la reflecție. De exemplu, domnia sa afirmă că societatea umană actuală și cu siguranță și cea a viitorului au deasupra capului un soi de boltă informațională care stă să se năruie din cauza absenței criteriilor de selecție, iar rolul demiurgic al inteligenței artificiale ar fi tocmai acela de a susține această boltă prin afinitate electivă, prin sistematizare și justă redistribuire. Această încrâncenare hei-rupistă mă duce cu gândul la clasicul proletcultismului: „Cu trosnet prăvale și-un stâlp propteaua bolții”, doar că Silvester Andrei, eroul „poemului” lui A. Toma, nu mai poate salva abatajul cu târnăcopul, ca în anii cincizeci. Și totuși, de această unealtă se folosește autorul teoriei atunci când abordează tema respingerii inteligenței artificiale, declarând că există o generație de oameni care și-au petrecut copilăria cățărâți în copaci, scuipând sămburi de corcodușe, citind cărți inepte sau trăgând cu praștia după vrăbii, neavând cum să înțeleagă că lumea a evoluat dincolo de viziunea lor îngustă. Și ne mai spune că există cel puțin două generații, formate în anii șaptezeci-optzeci, pentru care cartea este un fel de altar păgân, restrictiv și habotnic, ceea ce le face total refractare la noile metode de instruire. Mai aflăm că între cultură și informație, cea de-a doua este, de departe, cea mai importantă, asigurând supraviețuirea într-o lume din ce în ce mai tehnologizată. Mă tem că nici măcar brațele de fier ale lui Silvester Andrei nu îl mai pot salva din ghearele confuziei: „Ai luptat, ai învins, (n-)ai fost om, măi băiete”, ca să parafrazez nemuritorul „poem”.

Până la urmă, „jucăria” ar putea fi utilă, cu condiția să nu se transforme într-o infecție de tip nosocomial, care să altereze procesele cognitive. În definitiv, cu toții ne grăbim, mânați de foamea de informații, vrem să știm acum, nu mai avem nevoie de detalii, de verificări, de credibilitatea sursei. Asta nu înseamnă, totuși, să devenim ignoranți sau să acceptăm furtul. Recent, Comisia Federală pentru Comerț a SUA a început o investigație împotriva chatGPT. Motivul: o avalanșă de informații false și aiurii oferite drept răspuns de faimosul chatbot, acestea adăugându-se numeroaselor procese intentate de scriitori sau oameni de știință. Acuzația? Furt intelectual și diseminare de informații false. Să spunem că, la un moment dat, un om răvășit de stări contradictorii vrea să scrie o poezie de dragoste sau să picteze un câmp cu flori. Nefiind înzestrat cu talentul necesar, apelează la chatGPT. Poezia sau tabloul vor fi gata în cinci minute, vor fi minunate, vor însuma și vor îngloba toate minunatele sentimente care au băntuit sufletul gingaș al solicitantului, numai că, scormonind în bazele de date, procesoarele mașinării au scos la iveală nicidecum ceva original, ci au pus cap la cap versuri furate din cele mai frumoase poezii închinată iubirii, scrise de marii poeți ai lumii de la Dante încoace; cât despre peisajul cu flori de câmp, acesta va semăna izbitor și deranjant cu un faimos lan de floarea soarelui pictat de un oarecare Van Gogh. Mașinile pot gestiona valori, în nici un caz nu le pot crea. Tocmai de aceea, bolta de deasupra capetelor noastre, de orice fel ar fi, nu se va prăbuși decât dacă ne vom încăpățâna să o transformăm într-un abataj.

Dragoș CIOCĂZAN

Expoziția

Grupul Andreescu: Ștefan Sevastre, la Galleria 28

Până pe 15 noiembrie 2023, la Galleria 28, str. Constantin Brâncoveanu nr. 28, Timișoara, poate fi vizitată expoziția „Grupul Andreescu: Ștefan Sevastre”. Organizată de Galleria 28, curatoriata de Maria Pașc și de Andrei Rosetti, expoziția aduce în atenția publicului lucrări semnate de pictorul Ștefan Sevastre aflate în arhiva familiei.

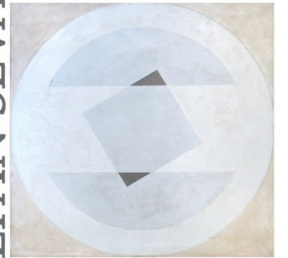
Maria Pașc și Andrei Rosetti despre expoziția „Grupul Andreescu: Ștefan Sevastre”:

„Ștefan Sevastre se socotea și se prezenta drept apolinic. Un spirit apolinic este, a fost și va rămâne. Lucid, rațional, luminos, echilibrat. În pictura sa dăinuie ordinea, măsura, armonia. Situat la antipodul dionisiacului, el nu întrezărește ca răspuns provocării aruncate de dezordinea înconjurătoare a lumii decât refuzul de a o lua în considerare. Este profesor, organizează expoziții și colocvii. Exigența lui: GEOMETRIA ȘI SENSIBILITATEA. Le propovăduiește și le practică cu abnegație. Din multitudinea formelor, Ștefan Sevastre clădește un sistem ordonat și clar, o geometrie consonantă asemenea muzicii lui Bach. O geometrie în măsură să construiască, să edifice, să întemeieze. Pictura de sorginte riguroasă abstractă a lui Sevastre arată cosmicitatea ființei omului. Ștefan Sevastre puntează într-un fel concret istoria artei.” (Maria Pașc)

„Expoziția „Grupul Andreescu: Ștefan Sevastre” deschisă la Galleria28 este - sperăm - o introducere deschisă în preambulul unor demersuri ulterioare de profunzime. Pornim pe acest drum de la urme ale unor contexte mai mult sau mai puțin cunoscute, poate uitate, din biografia pictorului. Vom sonda desigur aici și pictura lui Sevastre, parcursul ei, raportându-ne în principal la o selecție de lucrări alese din arhiva familiei. În alegerea noastră am căutat să punctăm etape, ținând cont și de câteva lecturi anterioare ale operei pictorului. Este cel de-al treilea caz pe care îl avem în vedere în seria de expoziții dedicate de Galleria28 unui nucleu de personalități care a dat câteva repere semnificative ale artei postbelice românești – Grupul Andreescu (pictorii *Mansardei* de pe strada Intrarea Hașdeu) și apropiații acestui filon. Amintim despre acești pictori aflați la debut în anii '50, faptul că au pornit împreună de la un studiu sever al naturii – condamnat oficial pentru tonul elegiac, cromatica austeră ce refuza estetica impusă a zorilor construcției comunismului. Fără a uita aceste începuturi, ei au pornit apoi pe drumuri diferite de explorare a picturii sau a altor modalități de expresie asupra cărora ne-am propus să zăbovim.” (Andrei Rosetti)

ȘTEFAN SEVASTRE

EXPOZIȚIE
3-15 noiembrie 2023
GRUPUL ANDREESCU
CURATORIA MARIA PAȘC
ANDREI ROSETTI

Fosile de mamut, de cerb și de cal din pleistocen

Specialiștii Muzeului Olteniei, paleontologul Aurelian Popescu, și doctorul Adrian Gheorghe care au scos la suprafață, la Melinești, județul Dolj, acum o vreme, fragmente osoase fosilizate, ce aparțin unui mamut, unui cerb și unui cal.

Localitatea este centrul de interes al județului, descoperirile din zona Piscului Jidovilor, pe versantul stâng al Vâlcelei Mari, fiind de departe unele dintre cele mai prețioase din punct de vedere istoric și științific. „Am găsit zilele acestea, într-o deschizătură de 15 metri lungime și trei metri înălțime, anumite fragmente osoase ce mi-au dat de gândit, a povestit doctorul Adrian Gheorghe, coordonatorul fundației „Alexis Project”. Este vorba despre metatarsienii unui mamut sau elefant, mai pe înțelesul tuturor, un cal și un cerb sau, în orice caz, un bovid. Ca ipotезă, încadrez aceste fragmente fosile în perioada

pleistocenului, adică aproximativ acum 1.700.000 de ani”, a declarat paleontologul Aurelian Popescu.

Descoperirea de la Melinești este de departe una dintre cele mai importante din România. O formațiune asemănătoare celei revelate în zona Piscul Jidovilor a fost scoasă la lumină în anul 1998, în localitatea doljeană Leu, zece specii fiind identificate atunci. Datată tot ca aparținând pleistocenului, adică de acum aproximativ 1.700.000 de ani, este și gruparea de la Bugiulești-Tetoiu, județul Vâlcea.

Iată o zonă a României cu multe dovezi paleontologice ce merită descoperite și puse în valoare, spre aflarea adevărului evoluției vieții, dar și a fenomenelor geologice prin care a trecut planeta noastră. (G.G.)

Surse: ramnicuvalceaweek.ro; muzeulolteniei.ro;

Invitații în lumea artelor plastice

Artista
Daniela CHIRIȚĂ:
„Un tablou
este imaginea
sufletului și a
spiritului într-o
altă dimensiune”

Azi, stau de vorbă cu o distinsă doamnă de la un magazin de ochelari. Dar nu despre lentile o să fie vorba, ci despre ...tablouri, aceste imagini ale sufletului, cum le numește interlocutoarea mea. Daniela Chiriță ne zâmbește luminos și ne arată un univers artistic foarte frumos!

Vă invit să facem un interviu despre pictura dumneavoastră. Pentru început, vă rog să vă prezentați.

- Vă mulțumesc mult pentru invitație. Eu sunt un începător în aceste arte frumoase! Invitația dumneavoastră îmi da curaj și o accept cu mult drag! Mă numesc Daniela Chiriță, în vârstă de 55 ani, locuiesc în comuna Chiajna, Ilfov. Lucrez în domeniul opticii medicale, acolo unde ochiul e poarta sufletului. Prin ei vedem, simțim tot ce ne înconjoară, ca totul să fie un tot unitar. Atunci când ești prea timid și nu poți reda prin cuvinte ceea ce gândești de frică să nu superi pe cineva că înțelege cu totul altceva, transpui totul prin formă și culoare. Când frica de oameni te cuprinde, te închizi în tine și vrei să fii singur tu cu tine, o pânză și o pensulă.

Când a început legătura dumneavoastră cu pictura?

- Am început să pictez din anul 2015, când au apărut în viața mea diverse probleme de tot felul. Desenul mi-a plăcut de mic copil, dar nu i-am dat importanță și nici nu am fost încurajată, nici la școală și nici de părinți. Profesorul mi-a spus atunci: „Ai talent, să știi!” ...Am început câteva cursuri pornind de la desen în creion, până la pictura în ulei sub îndrumarea profesorului Ilie Chioibaș, timp de 5 ani, și a pictorului Daniel Turliu, cam un an de zile. Doi oameni minunați, care își puneau sufletul și pasiunea pe tavă ca tu să înțelegi aceasta artă, care e mijloc de comunicare expresivă a unui mesaj, și să înveți toate tehnicile.

Ce este de fapt, pictura pentru dumneavoastră?

- Pictura nu este numai desen, culoare și formă. Este mult mai mult. Este trăirea ta interioară, e imaginea sufletului și spiritului într-o altă dimensiune.

Cum a fost întâlnirea cu cei care admiră artel plastice?

- Am participat la câteva expoziții, unele cu succes, altele cu mai puțin succes, dar toate mi-au adus bucurie în suflet pentru că munca mea, în care am pus suflet și pasiune, atârna de un cui pe un perete, iar lumea le admiră.

Ultima întrebare. Ce planuri artistice aveți?

- Prin artă, nu caut nici glorie, nici titluri mărețe, ci acel balsam al sufletului în care spiritul se contopește cu el într-o liniște efemeră. Așa că nu știu ce voi face pe viitor. Nu am planuri mari. Decât să pictez când simt și atât. O zi minunată va doare!

Și noi vă mulțumim foarte mult!

Concluzia? Am cunoscut un pictor de talent. Îi dorim din inimă doamnei Daniela CHIRIȚĂ multă inspirație și abia așteptăm să vedem noi și noi tablouri pe care le semnează, fie în expoziții, fie în spațiul virtual al internetului. Numai bine și frumos pentru toți!

Aristotel BUNESCU

<https://agentiadepresaculturalasisportiva.wordpress.com>

Ioan N. ROȘCA

Miercuri 4 octombrie 2023, o echipă formată din părintele profesor Theodor Damian – poet și publicist, fiul său Andrei Damian – regizor de film, Liviu Șoptelea – pictor, Florentin Popescu - scriitor, precum și subsemnatul a plecat spre Sfântul Munte, pe care nu-l mai văzuse până atunci niciunul dintre cei cinci pelerini.

Ultimii trei am plecat cu avionul de la București la Salonic (cu întârziere de o oră!), unde ne-am întâlnit cu Doru și Andrei, apoi și cu patronul firmei de pelerinaj, care ne-a dus cu mașina la Uranopolis, stațiune peninsulară, aflată la intrarea în muntele Athos, nu înainte însă de a vizita biserica „Sfântul Dumitru”, cu moaștele *Izvoditorului de mir*, fondator spiritual și patron al orașului Salonic.

În drumul ei șerpuit, deluros și muntos, șoseaua s-a întâlnit, nu o dată, cu marea, ducându-mă cu gândul la alternanța deal-vale, prin care Lucian Blaga caracteriza spațiul cultural românesc, numit de el și „spațiu mioritic”. După o noapte la un hotel din Uranopolis, a doua zi, joi, am plecat cu un feribot până în portul Dafni, unde am primit pașaportul valabil pentru perioada pelerinajului și, astfel, am putut începe deplasarea pe Sfântul Munte.

De fapt, cei cinci, împreună cu ghidul, părintele Andrei, care a fost și șofer, deci cei șase am mers, cu o mașină de cinci persoane, de la o mănăstire la alta. În cele patru zile petrecute pe Munte, am străbătut peninsula în lung și-n lat și am vizitat douăsprezece din cele douăzeci de mănăstiri care își împart teritoriul Sf. Munte, patru schituri, trei chilii, peștera și izvorul Sf. Athanasie, precum și orașelul Kareya – capitala muntelui Athos, cu schitul Sfântului Andrei și biserica *Protaton*. În ierarhia lăcașurilor bisericești de la Sfântul Munte, o chilie nu înseamnă o odăiță, pentru un singur călugăr, ci este un așezământ cu un rang mai mic decât schitul, dar care poate fi deservit de mai mulți călugări și beneficiază de un anumit teren și mai multe clădiri.

Cum cele mai multe mănăstiri mărginesc peninsula *Agion Oros* (cum mai este numit teritoriul Muntelui Athos), fiind situate pe țărmurile deluroase și muntoase ale Mării Egee, drumurile noastre au alternat între coasta peninsulară vestică și cea estică.

Mănăstirea Simonopetra

PELERINI PE MUNTELE ATHOS (I)

Pe direcția dinspre nord spre sud, dintre lăcașurile de cult de pe coasta de Vest am vizitat mănăstirile: *Dohiar*, *Xenophont*, *Pantelimon*, *Simonopetra*, *Sf. Pavel*, iar de pe coasta estică: *Vatoped* („a copilului din tufiș”; de la *vatos*= tufiș), *Pantocrator*, *Stavronichita* (cu înaltul ei turn, ca o piesă de șah), *Iviron* și *Marea Lavră*, cu schitul românesc *Prodromu* (unde am dormit prima noapte).

Între cele două țărmuri, către mijlocul muntelui, am fost la mănăstirile *Cutlumuș* și *Filoteu*, situate mai la sud de capitala Kareya (unde am dormit a doua noapte), precum și la schitul românesc *Sf. Dimitrie-Lacu* (unde am poposit pentru a treia noapte). La Kareya am revenit și a patra zi, duminică, pentru o masă de prânz, dar, de data aceasta, am înnoptat la chilia *Sf. Nicolae*, deservită, de asemenea, de călugări români.

Deplasarea, fie și cu mașina, n-a fost atât de ușoară, pentru că Muntele Athos, în afara masivului cu același nume, din capătul de sud al peninsulei, cu o înălțime de peste 2.000 de metri, este format dintr-o mulțime de vârfuri mai joase, pe care le ocolești trecând dintr-o serpentină în alta, iar pentru a ajunge la mănăstirile de pe țărmul mării Egee, pe care coboară formațiunile muntoase, trebuie să parcurgi unele serpentine care sunt străjuite numai pe de o parte de munte, pe când, pe de altă parte, se ondulează pe marginile abrupte, situate la zeci de metri deasupra apelor mării. În plus, numai unele porțiuni de drum sunt betonate, cea mai mare parte fiind tasată numai de roțile mașinilor. Am trecut cu bine peste emoțiile drumurilor dantelate datorită părintelui Andrei, care a știut să adevzeze viteza și, când era cazul, să conducă încet, cu o mână pe volan și cu alta pe maneta de frână. De hărducături cel mai nemulțumit a fost se pare nu tânărul Andrei, regizorul, care s-a sacrificat să meargă pe bancheta din spatele scaunelor, printre rucsacuri, ci Florentin, care tot întreba cât mai durează o deplasare sau alta.

Nici nopțile petrecute la schituri nu au fost dintre cele mai confortabile pentru că niciuna dintre clădirile mănăstirești nu are destinație de hotel. La Schitul *Prodromu* (Înainte *Mergătorul*), înălțat pe coasta de sud-est, în aria *Mării Lavre*, am dormit într-un salon spațios și foarte lung, situat la etaj, pe saltele așezate direct pe planșeu, pe când toaleta se afla la parter, iar la schitul *Sf. Dimitrie – Lacu*, dinspre mijlocul muntelui, într-un salon mai mic, cu paturi suprapuse. De același regim de cazare am beneficiat, în parte, și la chilia *Sf. Nicolae*, unde, ce-i drept, ne-au fost rezervate și două camere single micuțe, dar confortabile, care, cum se zice, au confirmat regula, după care, pelerinii sau muncitorii care lucrează pentru mănăstiri înnoptează în dormitoare comune, la fel de simple și sărăcăcioase ca și cămăruțele înguste, cu un pat din fier, ale călugărilor.

Într-adevăr, exceptând noaptea a doua, petrecută la noul și singurul hotel din capitala Kareya, la schituri nu prea am dormit, nu numai date fiind condițiile mai puțin confortabile, ci și pentru că în două nopți am fost prezenți, alături de călugări, la slujbele din biserica de la *Prodromu* și, respectiv, de la *Sf. Nicolae*,

care încep la 3:30 dimineața și se termină la 7:30, după care călugării urmează masa de dimineață și un scurt program de odihnă. La ultima slujbă, de la Chilia *Sf. Nicolae*, am ținut să fim prezenți nu numai pentru a cunoaște mai bine viața călugărilor, ci și pentru că slujba a fost oficiată de colegul nostru de pelerinaj, părintele profesor Theodor Damian. Între cele două nopți cu participarea la slujbe, nici în noaptea cu paturi suprapuse de la Schitul *Sfântul Dimitrie – Lacu*, deși n-am mai participat la rugăciunile din miez de noapte și la utrenie, n-am prins mai multe ore de somn, fiind trezit, tot pe la ora 3:00, din patul meu de dedesubt, Florentin, care n-avea somn și mi-a spus că afară e cald și noaptea înstelată, așa că am admirat împreună carul mare și am conversat sub bolta înstelată, într-un loc atât de liniștit de pe minunata noastră planetă, pe care se petrec atât de multe conflicte. Ne odihnim însă în cea de a doua noapte, în hotelul de la Kareya, și, oricum, venisem pe Munte nu pentru odihnă, ci pentru mănăstiri.

Privite din exterior, clădirile mănăstirilor sunt asemănătoare unor cetăți, unele chiar cu ziduri de apărare, pentru că, pe parcursul mileniului de când datează, au și fost nevoite să se aplece de apărași sau de alți invadatori. Fiecare dintre ele încorporează mai multe clădiri masive și trainice, pentru că au fost ctitorite cu sprijinul financiar al împăraților bizantini sau al altor conducători de popoare. În funcție de întemeietori, dintre cele douăzeci de mănăstiri, șaptesprezece sunt grecești, una este sârbească, una – bulgărească și una rusească. Niciuna nu este românească, pentru că, deși, în timp, unele au fost refăcute, sau reparate, sau dăruite și de către unii domnitori români, precum Alexandru cel Bun, Ștefan cel Mare, Petru Rareș, Constantin Brâncoveanu și alții, totuși aceștia nu s-au aflat printre fondatori. Mai bine de o treime dintre mănăstiri au fost înființate în veacul al X-lea cu sprijinul împăraților bizantini. Astfel, cea mai veche, *Marea Lavră*, a început să fie construită în anul 963 de către un monah învățat, Athanasie, cu suportul financiar al împăratului Nichifor.

Toate mănăstirile ne-au impresionat prin soliditate și monumentalitate, dar, cel puțin două dintre cele de pe promontoriul vestic nu pot să nu ne persiste în memorie. Una, dispusă pe un spațiu amplu, aproape de mare, cu acces la debarcader și construită în stil „balșoi”, cum repeta Liviu, inclusiv cu o clădire multietajată și zidurile de un albastru ceresc, este, cum cred că ați ghicit, mănăstirea rusească *Sf. Pantelimon*, care este și cea mai nouă (1765). Alta este Mănăstirea *Simonopetra*, spectaculoasă nu numai prin cele șapte etaje, ci și prin faptul că se ridică deasupra mării direct din stâncă abruptă, asemenea unei meteore. Memorabile sunt și mănăstirile din partea estică, dintre acestea *Marea Lavră*, din sud-est, care se distinge nu numai prin amploare, zidurile ei crenelate și dreptunghiulare adăpostind un cvartal de

Covor din pietre în fața bisericii de la Schitul românesc *Prodromu*

clădiri cu mai multe etaje, ci și prin situarea ei între apele mării la sud-est și Vârful Athos la nord-est, cel mai înalt pisc, de 2.033 de m.

Schiturile, ca și chiliile, cuprind clădiri mai puține și mai mici, dar nu mai puțin admirabile. Dintre cele două schituri românești, *Prodromu*, vizitat în prima zi, aflat pe teritoriul *Mării Lavre*, spre sud, în apropiere de mare, beneficiază de un teren plat, cu suficient loc între portalul de la intrare și biserică sau între aceasta și clădirile adiacente, spațiile libere fiind decorate cu covoare din piatră sau flori. Schitul *Sfântul Dimitrie – Lacu*, unde am poposit în penultima seară, situat spre mijlocul peninsulei Athos, în partea de nord a Mănăstirii *Sfântul Pavel*, într-o vale adâncă, are incinta dintre clădiri lipsită de ornamente din piatră sau de aranjamente florale, dar la fel de curată și îngrijită. Pe lângă cele două schituri, și chiliile *Sf. Ipatie* și *Sf. Nicolae* sunt, de asemenea, românești, la ambele fiind angajați și lucrători pentru renovarea unor construcții.

Absolut spectaculoasă, prin poziționare, a fost Peștera Sfântului Athanasie, ctitorul *Mării Lavre*, o încăpere săpată în munte și suspendată deasupra mării pe o coastă stâncoasă, pe care am coborât zeci de trepte, ținându-ne cu mâna de o frânghie metalică, fixată pe stâncă, trepte care, pe drumul invers, de la urcare, păreau nenumărate. (Va urma)

Cei cinci pelerini în Biserica Schitului *Sf. Ilie*

PALATELE DISPĂRUTE

George V. GRIGORE

Aici a existat o reședință a Casei Regale a României, parțial demolată după 1950! Pădurea Scroviștea este o zonă naturală protejată, la fel ca și grandiosul Palat de la Scroviștea. Este domeniul de lângă București preferat de președinții României, un loc bine păzit. În prezent, Complexul Scroviștea, administrat de RA-APPS, este compus din patru vile, club bazin, popicărie, cramă, zonă de piscultură, 2.562 hectare de pădure, precum și din cantoane destinate creșterii fazanilor, toate acestea fiind incluse în baza materială destinată activității de reprezentare și protocol a Administrației Prezidențiale.

Puțină lume știe că vtile existente acum au fost ridicate în anii '60 pe locul celui mai grandios Palat care a fost construit vreodată în România. Cu documentele și informațiile extraordinare descoperite de istoricul dr. Narcis Dorin Ion se poate recompune istoria nefericită a acestui Palat construit în stil mediteranean revival cu influențe italiene. Palatul de la Scroviștea al Regelui Carol al II-lea era gigantic, cu patru niveluri și 91 de camere și holuri, cu mobilier de secol XV-XVIII, portaluri, coloane sculptate și pietrărie, sculpturi de marmură cu capitelluri de Seravezza, cu terase, apartamente somptuoase și cele mai moderne dotări tehnice (încălzire centrală, gaz, lumina electrică, lift, cinematograf, drum pavat și iluminat între București și Scroviștea). Construcția s-a făcut între anii 1938 și 1940 și nu a fost terminată în totalitate, regele Carol al II-lea fiind obligat să abdice în toamna anului 1940. „Prin Decretul nr. 38 din 26 mai 1948 al Prezidiului Marii Adunări Naționale au fost naționalizate toate construcțiile de pe Domeniul Regal de la Scroviștea; la categoria palate și castele, se menționa în mod special, „marele Castel clădit de fostul Rege Carol al II-lea, compus din 4 corpuri, cu un total de 210 camere (palatul și anexele în curs de construcție), precum și toate materialele de construcție”. Palatul a fost trecut în administrația Ministerului de Interne și va fi demolat total de Gheorghe Gheorghiu Dej în anul 1959, după ce adăpostise trupele sovietice de ocupație. La începutul anilor '60, au fost construite trei pavilioane noi pentru nomenclatura de partid.

Arhitectul Mădălin Ghigeanu ne spune: „Pentru istoria nefericită a acestui Palat, mai întâi menționez un studiu important și complex, unicul până acum, semnat de istoricul Narcis Dorin Ion, intitulat „Palatul Regelui Carol al II-lea de la Scroviștea, județul Ilfov”. A fost publicat în „Revista Muzeului Național” Vol. 32, din anul 2020. Domeniul Regal Scroviștea avea, în anul 1906, o suprafață de 3674, 37 ha, dintre care 2287,12 ha erau pădure. Acolo exista deja un Palat al Regelui Ferdinand I, ce fusese construit în anul 1926, extins de Regina Maria în 1927, 1930 și reamenajat în anul 1936 după planurile arh. Arthur Lorentz, autorul Castelului „Foisor” din Sinaia. Din păcate, imaginea acestui palat demolat de Regele Carol al II-lea se păstrează doar în două fotografii. Una dintre ele va fi publicată de inginerul Emil Pragher în lucrarea sa „Betonul Armat din România”. Din fericire, pot spune că am descoperit o fotografie inedită cu interiorul „Casei Pescarului”, reședința Reginei Maria. (...) Este foarte interesantă și valoroasă, pentru că în ea recunoaștem spiritul și gusturile Reginei Maria”. Arhitectul Mădălin Ghigeanu continuă: „Palatul Regelui Ferdinand, în stil neoromânesc, o construcție valoroasă, va fi șters de pe fața pământului de Regele Carol al II-lea în anul 1937 pentru a realiza, la 200 de metri mai încolo, un nou palat. Pe locul lui, Regele Carol al II-lea va amplasa un teren de tenis, nici mai mult nici mai puțin”. „Câteva lucruri le va păstra. Va păstra pavilioanele construite de Regina Maria, Casa Pescarului, Casa Albastră a Prințesei Ileana, bordeiul-ghețarie și foisorul, amplasate pe malul lacului. Nu pot să înțeleg de ce a demolat Palatul Regelui Ferdinand I. Mă-e greu să spun că pentru a-i face necaz Reginei Maria. Regina Maria va muri în august 1938, deci, practic, a asistat la această demolare”. „Regele Carol al II-lea avea nevoie de acel loc, de acea priveliște extraordinară. Pe de altă parte, poate că cele două palate nu erau potrivite din punct de vedere stilistic, vorbim de un conac neoromânesc lângă un nou palat cu o arhitectură pur și simplu exotică, un stil mediteranean revival cu influențe italiene, justificat prin campania-tur, cât și registrul major al curților, marcat cu colonadă îmbogățită cu arce în plin cintru; un exotic

Casa Pescarului, reședința Reginei Maria de la Scroviștea, dormitor-salon. Sursa imaginii: Colecția personală arh. Mădălin Ghigeanu.

Palatul Scroviștea, perspectivă peste lac. Sursa plan: Narcis Dorin Ion, apud Mădălin Ghigeanu, „Curentul Mediteranean în arhitectura interbelică românească”, Editura Vremea, 2022.

accentuat, care ar fi contrastat destul de mult cu conacul Regelui Ferdinand”, completează arhitectul. La abdicarea regelui, castelul „Era aproape terminat. Avem câteva fotografii realizate ulterior de inginerul Emil Pragher, a cărui Antrepriză va construi monumentalul Palat. Nu erau gata toate finisajele, scara urma să fie placată cu marmură. Aspectul nefinalizat era totuși impunător la data de 22 mai 1943, când Constantin Rădulescu Motru îl vizitează și ne lasă o mărturie foarte importantă”: „Am vizitat, cu ocazia vizitei la Periş, construcția începută la Scroviștea a palatului ce și-l pregătea ca reședință fostul Rege Carol al II-lea. O construcție gigantică sub raportul proporției date încăperilor. Săli enorme, cu verande tot atât de enorme deschise spre lacul care se află în fața palatului, scara monumentală, deocamdată în beton, dar care așteaptă să fie îmbrăcată în marmură, coloane de susținere sculptate frumos, așezate în părțile laterale ale vastului hol de intrare; în sfârșit, o construcție monumentală făcută, desigur, după proiectul sugerat de însuși fostul rege. Sunt convins că dacă palatul ar fi putut să se realizeze, el ar fi fost ca dintr-un basm”.

Cine este arhitectul Palatului Regal de la Scroviștea? „Proiectul a fost realizat de arh. Alexandru Zaharia, avându-i colaboratori pe arhitecții Dori Galin Golinger și Leon Strulovici, iar data finală de începere a lucrărilor a fost 3 octombrie 1938. Arh. Alexandru Zaharia a fost în Italia ca să aleagă piese de mobilier antice și decorațiuni pentru curtea interioară de la faimoasa firmă Guido Minerbi. S-au importat cantități enorme de marmură de Seravezza din Italia (Toscana), de la carieră cu o tradiție multiseclară, de la care se știe că a folosit piatră și Michelangelo. Zaharia era mult pe teren și importa pentru palat capitelluri, detalii de piatră și piese de mobilier de epocă, de secol XVI, XVII, XVIII. În acest timp, Alexandru Zaharia lucra în paralel la așa numită „Vila Albă” de la Băneasa a Elenei Lupescu, pe care nu am identificat-o până în acest moment. Zaharia, fiind mai mult plecat pe teren, va lăsa proiectul în grija celor doi colaboratori, Dori Galin Golinger și Leon Strulovici. (...) Conceptul se va finaliza în primăvara lui 1938, iar construcția va demara în trombă în toamna aceluiași an. Arată extraordinar și ar fi fost cel mai mare palat regal, cea mai mare construcție de acest tip, nu numai din România ci din tot estul Europei”. (...) „Sufrageria (în suprafață de 203 mp) avea pardoseala realizată din marmură franțuzească tip Comblanchien, de 2 cm grosime, lucrată octogonal, încadrată cu benzi din marmură de tip Botticino”. (...) „La capitollul „lucrări de piatră și marmoră” erau enumerate finisajele principalelor spații de recepție ale palatului, care aveau pardoseli din marmură combinată, în timp ce coloanele și șemineele erau realizate din piatră. Valoarea pardoselii era de 568.000 lei, la care se adăugau 21.000 lei, reprezentând montarea celor 71 metri liniari de plintă (soclu) la perete, din bucăți de marmură tip Comblanchien, de 10 cm înălțime și 2 cm grosime, cu „muchia lustruită și puțin teșită. (...) Sufrageria mai avea ca elemente decorative opt coloane în grup de câte două, din piatră românească similară de Rusciuk, executată pe un postament din același material, din care erau și „capitulul și cornișa scobită pentru lumina indirectă”, ne informează Narcis Dorin Ion în studiul „Palatul Regelui Carol Al II-lea de la Scroviștea, Județul Ilfov”. Arhitectul Mădălin Ghigeanu: „Este extraordinară structura sa funcțională. La subsol erau o hală de bere, pivnițe de depozitare și spații tehnice pentru sistemul centralizat de încălzire. S-a utilizat tehnologie foarte avansată pentru

perioda aceea. Gândiți-vă ce efort au făcut ca să se conecteze la rețeaua de electricitate, de gaz, de drumuri la o asemenea distanță față de București. Parterul avea, nici mai mult nici mai puțin, 46 de camere și holuri, cu funcțiuni de zi, un living-room de dimensiuni imense (10,85 m /14, 4 m), o sufragerie (14, 40 m/ 9,00 m), bucătărie, loggie parter cu ieșire la o piscină de 25 m/10m. Și tot la parter era faimosul birou regal (9m/20m), cu acces către portic și parc. Este foarte interesant cum tot spațiul, tot parterul era compus în jurul a trei curți, dintre care una interioară cu coloane de jur împrejur. Etajul 1 era privat, compus din 4 apartamente de dimensiuni impresionante, compuse fiecare din dormitor, salon, baie, dressing, ce comunicau cu loggia și două terase descoperite, cu priveliște către lac. Tot acest etaj va avea o funcțiune în plus, exista un cinematograf într-un spațiu de mari dimensiuni, dotat cu garderobă, oficii, chiar și bucătărie”. (...) „Din memoriile Regelui Carol al II-lea, un pasionat al cinematografului, știm că cinematograful a fost finalizat. Venea să vadă filme, alături de invitații, mai ales filme americane pe care le comentează în memoriile sale. Toată această construcție uriașă, cu 4 niveluri, era concepută pentru doar 3 oameni: Regele, Elena Lupescu și Voievodul Mihai”.

Se pare că Regele Carol al II-lea nu s-a uitat deloc la bani. Însă, din studiul istoricului Narcis Dorin Ion aflăm că Regele a făcut totul cu banii statului, de la infrastructura rutieră, bransamente de gaz, electricitate, telefonie, chiar și iluminarea drumului până la Palat. I-a cerut prim-ministrului Gheorghe Tătărescu să refacă cei 10 km de drum București-Scroviștea într-o singură lună. Drumul rural a fost declarat național prin decret- lege, tocmai ca să fie realizat cu bani publici. Arhitectul Mădălin Ghigeanu ne mai spune: „Pentru aceste lucruri se pare că Regele Carol al II-lea a plătit cu troul. Tocmai acest exces de zel i-a adus antipatia românilor și abdicarea forțată. Să ne gândim că nu era vorba doar despre acest palat. Casa Regală tocmai definitivase, cu un an în urmă, Palatul Elisabeta și Palatul Prințului Nicolae de la Snagov, de asemenea unul de dimensiuni impresionante, pe care-l putem vedea și în ziua de azi. Aceste lucrări erau, chipurile, realizate cu fondurile Casei Regale, teoretic, dar cred că erau făcute din banii statului, fără nicio problemă. După marea tragedie din vara lui '40 când România pierde Basarabia, Bucovina de Nord, Transilvania și Cadrilaterul, în acele 3 zile nefaste din vara lui '40, Carol al II-lea își vedea în continuare de treabă la Scroviștea, utilizând banii statului. Să nu uităm că trecuse prin niște scandaluri anterioare, cum a fost Afacerea Skoda”.

Palatul de la Scroviștea este o construcție total necunoscută în perioada regalității, în comunism, dar și în prezent. Ce importanță mai are pentru prezent fabulosul palat dispărut? Arhitectul Mădălin Ghigeanu ne răspunde: „Aici am o viziune personală. În primul rând ar trebui să vorbim despre contextul cultural european, mă gândesc la monumentele distruse ale Germaniei în timpul celui de-Al Doilea Război Mondial și refăcute în totalitate ulterior. Mă refer la Palatul Zwinger, Catedrala Frauen Kirche sau Palatul Bruhl din Dresda, la atitudinea francezilor față de catedrala Notre Damme, cât și a britanicilor în cazul Palatului Windsor, care au reconstruit edificii de importanță națională, exact așa cum arătau inițial, trecând cu discernământ peste dilema reconstrucțiilor în spirit modern (care a fost pusă în discuție de fiecare dată !). Se poate crea o reconstituire virtuală a Palatelor ce au fost ridicate la Scroviștea de-a lungul timpului (ca în cazul proiectului cultural „Recrearea în realitate virtuală a Muzeului Simu și rememorarea altor victime ale demolărilor realizate în București în perioada comunistă”, realizat în parteneriat între Filiala București a Ordinului Arhitecților din București și Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu”) și un muzeu cu planurile arhitecturale, fotografiile și machetele acestora.

...Există o legendă care spune că Palatul lui Carol al II-lea nici nu ar fi fost demolat. Că există și astăzi și ar avea doar vizitatori „înalți”. Lacul, priveliștea, aerul curat, clima blândă, toate au rămas motive pentru demnitari ca să își dorească să rămână cât mai mult timp în paradis singuri.

Surse: ghidulmuzeelor.cimec.ro; vatra-mcp.ro;
Bibliografie: Emil Pragher – „Betonul Armat din România” - lucrare publicată în 1979 și distinsă, în 1981, cu premiul „Aurel Vlaicu” al Academiei Române; Narcis Dorin Ion, apud Mădălin Ghigeanu - „Curentul Mediteranean în arhitectura interbelică românească”, Editura Vremea, 2022.

Vechiul Conac al Regelui Ferdinand realizat în stil neoromânesc, demolat de Regele Carol al II-lea în anul 1937. Sursa: Narcis Dorin Ion